

Sygn. akt IV U 385/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2022 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Załęska

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Krysiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 listopada 2022 roku w Sieradzu

odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 27 stycznia 2022 r. Nr (...)

z dnia 14 kwietnia 2022 r. Nr (...)

w sprawie K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokości emerytury

1. zmienia zaskarżone decyzje i zobowiązuje organ rentowy do przeliczenia emerytury górniczej z zastosowaniem przelicznika 1,2 do następujących okresów:

- od 21 czerwca 2007 roku do 9 listopada 2008 roku;
- od 21 listopada 2008 roku do 31 grudnia 2016 roku;

2. wniosek o odsetki zawarty w odwołaniu z 7 lipca 2022 roku przekazuje do rozpoznania organowi rentowemu.

Sygn. akt IV U 385/22

UZASADNIENIE

Decyzją z 27.01.2022r., ZUS Oddział w Z., wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 4.03.2021r., przyznał K. M. od 1.03.2016r., tj. od daty określonej w wyroku sądu emeryturę. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia; wwpw wyniósł 149,02%. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 45 lat okresów składkowych, tj. 540 m-cy oraz 1 rok, 11 m-cy okresów nieskładkowych, tj. 23 m-ce, stosując przelicznik 1,2 do 198 m-cy.

Decyzją z 14.04.2022r. ZUS Oddział w Z., wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 4.03.2021r., przyznał K. M. od 1.03.2016r., tj. od daty określonej w wyroku sądu emeryturę. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia; wwpw wyniósł 149,02%.

Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 45 lat, 6 m-cy okresów składkowych, tj. 546 m-cy oraz 1 rok, 11 m-cy okresów nieskładkowych, tj. 23 m-ce, stosując przelicznik 1,2 do 198 m-cy.

Nie podzielając powyższych decyzji w/w złożył odwołanie, zarzucając błędne niezastosowanie przelicznika 1,2 oraz o nienaliczenie odsetek. Precyzując stanowisko, wnosił o przeliczenie emerytury z zastosowaniem przelicznika 1,2 za okres pracy górniczej od **21.06.2007 – 31.12.2016**, z wyłączeniem urlopów bezpłatnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania, podnosząc, że odwołujący nie przedstawił żadnych dokumentów, potwierdzających wykonywanie pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w okresie od: 21.06.2007 – 9.11.2008, 21.11.2008 – 29.02.2016, uprawniających do zastosowania przelicznika 1,2. Zdaniem ZUS zaliczenie prawomocnym wyrokiem do pracy górniczej okresu od 21.06.2007 – 30.06.2016 nie przesądza o zastosowaniu przelicznika 1,2, bowiem w-ca nie wykazał wykonywania tej pracy w pełnym wymiarze czasu pracy. Z tych samych powodów do pracy górniczej organ rentowy nie zaliczył do pracy górniczej okresu od 1.03.2016 – 31.12.2016 i zastosowanie przelicznika 1,2.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. M., urodził się (...)

Decyzją z 10.11.2016r., ZUS Oddział w Z., odmówił K. M. prawa do emerytury górniczej z uwagi na nieudowodnienie co najmniej 25 – letniego okresu pracy górniczej. Do pracy górniczej nie zaliczono okresu zatrudnienia od **21.06.2007 – 30.06.2016 (decyzja k. 31/akta ZUS)**.

Na skutek odwołania od powyższej decyzji, wyrokiem z 10.03.2017r. w sprawie IV U 28/17, Sąd Okręgowy w Sieradzu zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał K. M. prawo do emerytury górniczej od 1.03.2016r. i orzekł o kosztach zastępstwa procesowego (**odwołanie k. 33 – 35, odpis wyroku k. 53/akta ZUS**). Na skutek apelacji organu rentowego, Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z 12.04.2018r. w sprawie III AUa 551/17 zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie (**odpis wyroku k. 67/akta ZUS**).

Rozpoznając skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego, wyrokiem z 11.02.2020r., Sąd Najwyższy w sprawie I UK 352/18, uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi do ponownego rozpoznania (**odpis wyroku k. 104/akta ZUS**).

Rozpoznając sprawę ponownie, wyrokiem z 28.10.2020r. w sprawie III AUa 867/20, Sąd Apelacyjny w Łodzi uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Sieradzu, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego i kasacyjnego (**odpis wyroku k. 112/akta ZUS**).

Po ponownym rozpoznaniu, wyrokiem z 4.03.2021r. w sprawie IV U 44/21, Sąd Okręgowy w Sieradzu zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał K. M. prawo do emerytury górniczej od 1.03.2016r. Prawomocnym wyrokiem z 15.11.2021r. w sprawie III AUa 499/21 Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację ZUS.

W postępowaniu sądowym w sprawie IV U 44/21 prawomocnie ustalono, że okresie od 21.06.2007 – 30.06.2016, wnioskodawca był pracownikiem (...) Sp. z o. o., wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę górniczą w rozumieniu art. 50c ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalno – rentowej w zw. z pkt 7 załącznika nr 4 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 23.12.1994r. w sprawie określania niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury. Ustalono także prawomocnie, że (...) Sp. z o. o. w latach 2007 - 2016 i nadal, wykonuje prace dla Kopalni (...) w B. na podstawie zleceń na wykonanie określonego rodzaju robót na maszynach i urządzeniach ciągów technologicznych KTZ. W Planie Ruchu Zakładu (...), spółka (...) została ujęta jako pomiot „zewnętrzny”. Zadania powierzone wnioskodawca nadzorował w zakresie technicznej realizacji, mając stwierdzone kwalifikacje osoby średniego dozoru ruchu. Charakter wykonywanych przez w-cę robót jako majstra i osoby średniego dozoru ruchu, obejmował nadzór

techniczny nad robotami antykorozyjnymi realizowanymi w ramach zleconych przez ww. Kopalnię remontów maszyn i urządzeń, tj. koparek wielonaczyniowych, zwałowarek, przenośników taśmowych, przejezdnych przenośników taśmowych na podwoziu gąsiennicowym, urządzeń transportowych do przewożenia stacji napędowych przenośników, itp. W/w roboty były i są robotami utrzymującymi ruch zakładów KTZ. Praca K. M. odbywała się na odkrywce, na terenie zakładu górniczego. Wnioskodawca wykonywał prace polegające na sprawowaniu nadzoru technicznego nad robotami antykorozyjnymi wykonywanymi w ramach zleconych przez (...) B. remontów maszyn i urządzeń (koparek wielonaczyniowych, zwałowarek, przenośników taśmowych, przejezdnych przenośników taśmowych na podwoziu gąsiennicowym, urządzeń transportowych do przewożenia stacji napędowych przenośników). W-ca był zaliczany do grupy pracowników dozoru ruchu i wykonywał roboty według schematu organizacyjnego spółki (...), która przeprowadzała prace w ramach Ruchu Zakładu (...). Prace K. M. były pracami wykonywanymi stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, zapewniającymi ruch ciągu technologicznego KTZ. Harmonogram pracy ustalał pracodawca z (...) B. na cały rok z góry, na początku danego roku .

Po wydaniu prawomocnego wyroku w sprawie IV U 44/21, w zakresie pracy wykonywanej przez wnioskodawcę nic się nie zmieniło. K. M. nadal pracował w (...) Sp. z o. o. od **1.07.2016 – 31.12.2016**, jako majster antykorozyjny , stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, z tym że od 10.11.2008 – 20.11.2008, korzystał z urlopu bezpłatnego. Wnioskodawca jako majster antykorozyjny nadal wykonywał nadzór techniczny nad robotami antykorozyjnymi, realizowanymi w ramach zleconych przez Kopalnię (...) remontów maszyn i urządzeń, tj. koparek wielonaczyniowych, zwałowarek, przenośników taśmowych, przejezdnych przenośników taśmowych na podwoziu gąsiennicowym, urządzeń transportowych do przewożenia stacji napędowych przenośników, itp., według schematu organizacyjnego spółki (...), która przeprowadzała prace w ramach Ruchu Zakładu (...).

W planie Ruchu Zakładu (...), (...) spółka z.o.o została ujęta w dziale jako podmiot wykonujący roboty zewnętrzne .

Zgodnie z zakresem czynności z 5 lutego 2015r. , obowiązującym do końca zatrudnienia, do szczegółowych obowiązków wnioskodawcy jako majstra antykorozyjny należało nadal: 1. wykonywanie wszelkich robót i dozór nad tymi robotami na terenie Zakładu (...) zgodnie z Prawem Geologicznym i Górniczym (Dz.U nr 163, poz. 981 z 9.06.2011r.) a w szczególności zgodnie z planem Ruchu Zakładu (...), dokumentem bezpieczeństwa , oceną ryzyka zawodowego;

2. znajomość i przestrzeganie Planu Ruchu , Prawa Geologicznego i Górniczego oraz innych przepisów i zarządzeń oraz postanowień dotyczących wykonywania zadań w Zakładzie Górniczym; 3. Obowiązki osoby dozoru , między innymi współdziałanie w protokólnym przejęciu przez inwestora (Zlecającego , Zamawiającego i odpowiednie zabezpieczenie terenu prowadzenia prac wraz ze znajdującymi się na nim obiektami i urządzeniami, prowadzenie dokumentacji prowadzonych prac (budowy) , bieżące prowadzenie prac zgodnie z projektem technicznym , przepisami bhp , ppoż przez pracowników własnych Wydziału i pracowników Podwykonawcy przez siebie nadzorowanych, koordynowanie i prowadzenie działań zapewniających przestrzeganie podczas wykonywania robót zasad bhp poprzez m. innymi prowadzenie instruktaży ogólnych i stanowiskowych i przekazywanie instrukcji bezpiecznego prowadzenia prac oraz prowadzenie dokumentacji potwierdzającej fakt przeszkolenia i przekazania instrukcji.

Odwołujący zgodnie z zakresem czynności nadal pełnił nadzór nad brygadami antykorozyjnymi, nadzorował kilka brygad. Czas pracy wn – cy był ewidencjonowany, tzn. wnioskodawca każdego dnia podpisywał listę obecności przed wyjazdem na odkrywkę, a po wejściu na odkrywkę dokonywał dodatkowo wpisu do książki ruchu maszyny. Osoba nadzorująca potwierdzała przyjęcie do wiadomości, że dana grupa pracuje w określonej części obiektu. Zakończenie pracy także było wpisywane do książki ruchu maszyny, którą prowadził sztygar zmianowy kopalni. Ta dokumentacja była prowadzona ze względów bezpieczeństwa pracy. Rozliczanie finansowe polegało na zgłaszaniu na koniec miesiąca przez w-cę inspektorowi nadzoru, że nadzorowane przez odwołującego brygady wykonały określony zakres robót i to było podstawą do fakturowania. Czas dojazdu na odkrywkę i wyjazdu z odkrywki był zmienny, zależał od odległości od miejsca szatni do dojazdu na miejsce pracy i odwrotnie. Łącznie dojazd i wyjazd z budowy zajmował około pół godziny, czasami mniej. Efektywny czas pracy w ciągu dniówki wynosił ok. 7 godzin. Brygady znajdowały się w różnych miejscach, gdyż roboty były wykonywane na koparkach, zwałowarkach, przenośnikach taśmowych na terenie odkrywki. W-ca nadzorował kilka brygad. W-ca przemieszczał się pomiędzy brygadami, a tam gdzie był większy

zakres robót, musiał nadzorować ich pracę bezpośrednio. W-ca zabezpieczał także materiał do wykonania robót - farbę antykorozyjną oraz sprzęt tj. sprężarkę, aparat do malowania. Czasami zdarzało się, że okoliczności wymuszały pracę ponad 8 godzinny wymiar czasu pracy i wtedy dochodziła przerwa na obiad w czasie 12 godzin pracy. Jeśli chodzi o ewidencję czasu pracy podległych pracowników, to prowadzenie list obecności i szyczków polegało na tym, że pracownicy brygady podpisywali listę obecności wchodząc na teren zakładu i to stanowiło dokument do księgowości spółki (...). Niezależnie od tego, w-ca z racji uprawnień górniczych, prowadził książkę, do której wpisywał pracowników podległych brygad. W książce tej wpisywał, jaką pracę w zakresie antykorozji w danym dniu wykonywał podległy mu pracownik spółki (...) i potwierdzał to swoim podpisem. Wpisy dotyczyły nie tylko podległych w-cy brygad antykorozyjnych spółki (...), ale również pracowników podwykonawców, tj. kierowców, operatorów sprzętu. W ramach nadzoru w-ca nadzorował także i tych pracowników. Potwierdzanie karty pracy sprzętu technologicznego i transportowego polegało na tym, że jeśli pracownik wynajęty przez firmę (...) przeznaczony do dyspozycji w-cy, przynosił na koniec dnia kartę pracy, to w-ca potwierdzał, że ten pracownik faktycznie pracował w danym czasie pracy, tj. od do. W-ca potwierdzał rzeczywisty czas pracy sprzętu, nie sporządzał protokołów odbioru i świadectw jakości z wykonanych prac antykorozyjnych, natomiast zgłaszał gotowość do odbioru wykonanej pracy. Do odbioru robót była wyznaczona komórka kontroli jakości. Prowadzenie dziennika pracy brygady polegało na wpisywaniu każdego pracownika należącego do podległej wnioskodawcy brygady każdego dnia i zakresu robót, który temu pracownikowi był przypisany. Natomiast wnioskodawca nie sprawował nadzoru nad poprawnością wpisów dokonywanych przez brygadzystów, gdyż takich dzienników nie było i brygadziści ich nie prowadzili.

W dniu 20 listopada 1979r. Okręgowy Urząd Górniczy w C. zatwierdził K.M. w charakterze osoby dozoru średniego w specjalności technicznej budowlanej przy budowie i remoncie maszyn górniczych (***prawomocny wyrok Sądu Okręgowego z 4 marca 2021r. i jego uzasadnienie k. 167, 170 – 180 oraz prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 15 listopada 2021r. k. 223, 227 – 236– akta sprawy IV U 44/21, pismo (...) z 17.02.2021r., zarządzenie dyrektora – Prezesa Zarządu (...) Sp. z o. o. z/s w P. Nr 03/2011r. z 29.12.2011r. w sprawie wprowadzenia Schematu organizacyjnego służb (...) Sp. z o. o. wykonujących roboty w Ruchu Zakładu (...), schematy organizacyjne służb (...) Sp. z o.o. wykonujących roboty w ruchu zakładu (...), zatwierdzenie Okręgowego Urzędu Górniczego w C. Nr (...) i Nr (...), zestawienie zakresu zleconych prac antykorozyjnych na maszynach podstawowych, realizowanych przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) B. k. 148 - 154/akta IV U 44/21; zeznania wnioskodawcy na nagraniu CD – 00:47:45 – 00:50:36 k. 39/akta sprawy; zakres czynności, świadectwa pracy/akta osobowe***).

Decyzją z 27.01.2022r., ZUS Oddział w Z., wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 4 marca 2021r., przyznał K. M. emeryturę od 1 marca 2016r., tj. od daty określonej w wyroku sądu. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia; wwpw wyniósł 149,02%. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 45 lat okresów składkowych, tj. 540 m-cy oraz 1 rok, 11 m-cy okresów nieskładkowych, tj. 23 m-ce, stosując przelicznik 1,2 do 198 m-cy (***decyzja k. 181/akta ZUS***).

Kolejną decyzją z 14.04.2022r. ZUS Oddział w Z., wykonując w.w. prawomocny wyrok, przyznał K. M. emeryturę od 1 marca 2016r., tj. od daty określonej w wyroku sądu. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia; wwpw wyniósł 149,02%. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 45 lat, 6 m-cy okresów składkowych, tj. 546 m-cy oraz 1 rok, 11 m-cy okresów nieskładkowych, tj. 23 m-ce, stosując przelicznik 1,2 do 198 m-cy (***decyzja k. 222/akta ZUS***).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i w postępowaniu przed organem rentowym, w tym kart z akt sprawy IV U 44/21: 148 - 154, 167, 170 – 180, 223, 227 – 236. Fakty dotyczące charakteru i czasu pracy wnioskodawcy jako majstra antykorozji wykonywanej po okresie objętym prawomocnym wyrokiem w sprawie IV U 44/21, tj. od 1 lipca 20016r. do 31 grudnia 2016r.

(koniec zatrudnienia) , Sąd ustalił na podstawie zeznań odwołującego, którym dał w pełni wiarę, a które to zeznania nie były kwestionowane przez organ rentowy oraz na podstawie akt osobowych wnioskodawcy.

Należy w pierwszej kolejności podkreślić, że ocena okresu pracy od 21.06.2007 – 30.06.2016, oraz jej wykonywanie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, była przedmiotem prawomocnie zakończonych postępowań w sprawie IV U 44/21 i jest wiążąca. W sprawie tej prawomocnie przesądzono , że odwołujący jako majster antykorozji i osoba średniego dozoru, wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę górniczą w rozumieniu art. 50c ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalno – rentowej w zw. z pkt 7 załącznika nr 4 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 23.12.1994r. w sprawie określania niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury. Oba Sądy dały temu pełny wyraz w uzasadnieniu do wydanych wyroków. Postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie wykazało natomiast, że charakter pracy odwołującego od 1 lipca 2016r. do końca zatrudnienia, tj. do 31 grudnia 2016r. nie zmienił się i jako majster antykorozji nadal stale i w pełnym wymiarze czasu pracy sprawował nadzór techniczny nad robotami antykorozyjnymi, realizowanymi w ramach zleconych przez Kopalnię (...) remontów maszyn i urządzeń układu KTZ, według schematu organizacyjnego spółki (...), która przeprowadzała prace w ramach Ruchu Zakładu (...).

Co istotne, w schemacie organizacyjnym służb (...) sp.z.o.o dotyczącym wydziału robót antykorozyjnych , majster należy do średniego dozoru. Nie budzi też wątpliwości fakt że spółka (...) zajmuje się w 90% remontami maszyn podstawowych – zwałowarek , koparek , taśmociągów , przenośników taśmowych i zapewnia prawidłowe funkcjonowanie układu ruchu ciągu technologicznego KTZ .

Materiał dowodowy potwierdza , że wnioskodawca wykonywał pracę górniczą w pełnym wymiarze czasu pracy nie tylko od 21 czerwca 2007 do 30 czerwca 2016 , ale nadal od 1 lipca 2016r. do 31 grudnia 2016r. , w rozumieniu art. 50c ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalno – rentowej w zw. z pkt 7 załącznika nr 4 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 23.12.1994r. w sprawie określania niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty, z wyłączeniem urlopu bezpłatnego od 10.11.2008 – 20.11.2008.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie K. M. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 50c ust. 1 pkt 5 cyt. ustawy, za pracę górniczą uważa się zatrudnienie pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalini i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego.

Jak stanowi § 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 23.12.1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty, za pracowników dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń, którzy pracują przez co najmniej połowę dniówek roboczych w miesiącu: pod ziemią, na odkrywce w kopalni siarki lub kopalniach węgla brunatnego oraz w kopalniach otworowych siarki i którym w myśl art. 6 ust. 2 ustawy zalicza się w wymiarze półtorakrotnym okresy przynależności do drużyn ratowniczych lub pracy w charakterze mechaników sprzętu ratowniczego, uważa się za pracowników zatrudnionych na stanowiskach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 4 do rozporządzenia.

W pkt 7 załącznika nr 4 do cyt. rozporządzenia, wymienia się innych pracowników dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń, jeżeli przepracowali w danym miesiącu co najmniej połowę dniówek roboczych pod ziemią lub na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w kopalniach otworowych siarki.

W myśl art. 51 ust. 1 pkt 4 ustawy, przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 50a lub 50e, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące przeliczniki:

1,2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

W niniejszej sprawie w sporze pozostawała przesłanka przeliczenia emerytury górniczej z zastosowaniem przelicznika 1,2 do okresu pracy górniczej od 21.06.2007 – 9.11.2008, 21.11.2008 – 31.12.2016 (okresy po wyłączeniu urlopu bezpłatnego). W prawomocnie zakończonym postępowaniu w sprawie IV U 44/21 przesądzone nie tylko , że od 21.06.2007 do 30.06.2007r. wnioskodawca wykonywał pracę górniczą w rozumieniu art. 50c ust. 1 pkt . 5 ustawy emerytalno – rentowej , ale także fakt jej wykonywania stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, co w efekcie doprowadziło do przyznania wnioskodawcy emerytury górniczej. Prawomocny wyrok Sądu Okręgowego, zaakceptowany przez Sąd Apelacyjny i stanowiące jego integralną część uzasadnienie wyroku, korzysta z powagi rzeczy osądzonej w rozumieniu art. 366 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Natomiast zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. , orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

Związanie wskazanych podmiotów prawomocnym orzeczeniem sądowym oznacza, że muszą one liczyć się z wydanym orzeczeniem, tj. nie mogą go ani zmieniać, ani podejmować jakichkolwiek innych działań nie uwzględniających jego wydania. Tę cechę prawomocnego orzeczenia określa się mianem mocy wiążącej. Zatem kwestionowanie w obecnym postępowaniu przez organ rentowy faktu wykonywania przez wnioskodawcę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, górniczej pracy od 21 czerwca 2007 do 30 czerwca 2016r., co było przedmiotem sporu i prawomocnego rozstrzygnięcia w sprawie IV U 44/21, nie znajduje prawnego i racjonalnego uzasadnienia.

ZUS nie zaliczył także do pracy górniczej dalszego okresu zatrudnienia K. M. w (...) Sp. z o.o., tj. od 1 lipca 2016 – 31 grudnia 2016 (z wyłączeniem urlopu bezpłatnego) , a tym samym nie zastosował także do tego okresu przelicznika 1,2. Tymczasem postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie wykazało ponad wszelką wątpliwość, że K. M. nadal wykonywał pracę majstra antykorozji jako osoba średniego dozoru, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, sprawując nadzór techniczny nad robotami antykorozyjnymi, realizowanymi w ramach zleconych przez Kopalnię (...) remontów maszyn i urządzeń układu KTZ, według schematu organizacyjnego spółki (...), która przeprowadzała prace antykorozyjne na maszynach podstawowych, w ramach Ruchu Zakładu (...), zapewniając tym samym prawidłowe funkcjonowanie układu ruchu ciągu technologicznego KTZ .

Reasumując, K. M. w całym okresie zatrudnienia w (...) sp. z o.o. od 21 czerwca 2007 do 31 grudnia 2016r. , wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę górniczą w rozumieniu art. 50c ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalno – rentowej w zw. z pkt 7 załącznika nr 4 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 23.12.1994r. w sprawie określania niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty , z wyłączeniem urlopu bezpłatnego od 10.11.2008 – 20.11.2008, co uprawnia do zastosowania w wysokości emerytury przelicznika 1,2 zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalno – rentowej.

Z tych względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c. Sąd zmienił obie zaskarżone decyzje i zobowiązał organ rentowy do przeliczenia emerytury górniczej, z zastosowaniem przelicznika 1,2 do następujących okresów: od 1.06.2007 – 9.11.2008, 21.11.2008 – 31.12.2016 (pkt 1 wyroku).

Na podstawie art. 477¹⁰§1kpc, przekazano do rozpoznania organowi rentowemu wnioski o odsetki zawarty w odwołaniu z 7.07.2022r. (pkt 2 wyroku).